

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Petri Ribadeneiræ, Societatis Iesv Presbyteri, De
Tribulationibus huius seculi Libri Duo**

Ribadeneyra, Pedro de

Coloniae, 1604

XX. Quid potissimum in illis notandum & obseruandum sit, qui se prophetas
iactant.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50340)

QVID POTISSIMUM IN IL-
 lis notandum & obseruandum sit, qui
 se Prophetas iactant.

OMnia hucusque à nobis comme-
 morata, diligenter in illis consi-
 deranda, examinanda & perscrutanda
 sunt, qui vel extra se rapiuntur, vel vul-
 nera, aut alia eximia & singularia grati-
 arum dona à Deo consecuti sunt: si autē
 visiones & reuelationes habentes,
 Deumque sibi locutum, ac de se que-
 dam annunciari præcepisse affirmantes,
 Prophetæ & diuinæ voluntatis interpre-
 tes censi voluerint (vti quosdam huius
 nostri temporis nouimus, qui se Prophe-
 tas dicentes, ab omnibus tales haberi
 ac reputari voluerunt) ante omnia ver-
 borum ab ipsis prolatorum veritas at-
 tendenda est. Etenim si vel vnicum in e-
 is mendacij & falsitatis signum apparue-
 rit, nullatenus à Deo processerunt, ipse
 siquidem suprema & æterna veritas est,
 nec possibile, vt veritatis ac falsitatis spi-
 ritus vel in minimo conueniant, qui
 perpetuò sibi contrarij sunt. Falsitas to-
 taliter essentiæ & diffinitioni Pro-
 phetiæ repugnat & aduersatur:

R. 2 nam

nam sicut Prophetia cognitio, & lumen quoddam est per reuelationes supernaturales intellectui Prophetarum à Deo communicatum & infusum, & sicut impossibile, diuinam reuelationem, cognitionis & luminis istius causam, esse falsam: par ratione impossibile fore videtur, vt cognitio & lumen, prædictæ reuelationis effectus, falsum sit; quia similitudinem refert visionis, non secus ac Filius refert imaginem Genitoris.

Fieri quidem potest, vt mendacij spiritus quandoque verum dicat, quò nimirum facilius miseros mortales veritatis esca allectos, falsitatis hamo fraudulenter decipiat & seducat; similiter accidere potest, vt Pseudopropheta rem quandam prædicat, quæ postmodum eueniat, prout ipse euenturam prædixerat: sed argumentum hoc non ita firmum est, vt idcirco verus statim Propheta Dei reputandus sit, quemadmodum continuo falsus censetur, si mendacia protulerit, aut nonnulla euentura prædixerit, quæ incertum vel minus prosperum exitum sortiantur. fieri enim potest, vt id ipsum, quod iuxta prophetiam alicuius euenit, vel ab inimico & hoste maligno processerit, vel ingeniosè & singulari quadam indu-

stria

Atria effectum & excogitatum sit, aut cer-
 tē fortuito & ex improviso contigerit. Si
 verò vel mini ma quæque res prædicta
 & prophetata exitū falsum sortita fue-
 rit, certissimum signum est, eandem à
 Deo non processisse: proprium nam que
 inter verum & falsum Prophetam discrimen est, quòd iste semper, hic autem nū-
 quam aut rarò veritatem dicat, quemad-
 modum nos D. Ioānes Chrysostronus,
 imò Deus ipse in Deuteronomio docet,
 dicens: *Propheta qui arrogantia deprauatus
 voluerit loqui in nomine meo, que ego non
 præcepi illi ut diceret, aut ex nomine alie-
 norum Deorū, interficietur. Quod si tacita co-
 gitatione responderis. Quomodo possum in-
 telligere verbum quòd Dominus non est lo-
 cutus? hoc habebis signum. Quòd in nomine
 Domini Propheta ille prædixit, & non a-
 uenerit: hoc Dominus non est locutus, sed
 per tumorem animi sui Propheta confinxit:
 & idcirco non timebis eum.*

Homil. 19.
 in' Matth.
 Deut. 18.

Notandum etiam, tripliciter Deum ve-
 ris Prophetis sua reuelare mysteria, vel
 enim intellectum ipsorum illuminat, &
 singularem atque intelligibilem eis cla-
 ritate, aut certas & intelligibiles reue-
 latarum rerum species communicat,
 quod excellentissimum & perfectissimū
 prophetiæ genus est: vel per visionem

R 3

ima-

imaginariam: vel certè per vocem, aut rem aliquam sensibilem, auditui vel visui eorum subiectam, mysteria sua reuelat. & hoc posterius prophetiæ genus infimum est.

Sciendum præterea, quòd etsi Satanas intellectum nostrum illuminare nequeat, nihilominus tamen & in imaginatione nostra sensibilibus rerum species præsentare, & permittente Deo voces formare, colores, corpora, & sensualitatis obiecta, veris coloribus, corporibus, & obiectis simillima, effingere & imitari possit. Quocirca Propheta qui se visionem imaginariam habere, vel vocem sibi loquentem audire dixerit, suspectus habendus, & prophetiæ illius veritas diligenter examinanda est, eò quod Diabolus quidem hominem ficta voce, & visione atque imaginatione falsa decipere, intellectum autem eius nequaquam valeat illuminare.

Nonnulli istarum & similibus rerum peritissimi, alia quædam indicant signa, reuelationes & instinctus, de quibus laici quidam se temerè iactitant, suspectos reddentia, quando nimirum aliquem tertium reprehendunt, & secretæ alicuius rei admonent, præsertim sacerdotè, Religiosum, Prælatū, vel aliū quempiam indigni-

dignitate positū, cui singularē respectum & reuerentiā debent. Neq; n. illud officij ac muneris sui est, per quod Ecclesiæ ordo confunditur & conturbatur.

Est & illud certum falsi Prophetæ signum, quando scilicet populum ad inobedientiam instigat, & ab obseruatiā Superioribus omnibus, tam Ecclesiasticis quam Secularibus debita retrahit. nam Spiritus Dei nunquam sibi cōtrarius est, multò minus dissidia & scismata quærit, aut dissolutionem & falsam aliquam libertatem pollicetur.

Quin & hoc certissimū falsæ, excogitæ, & fraudulētæ prophetiæ indicium est, si nimirū ipse, qui se Prophetā iactat, opiniones & animi sui sentētiās Prælatorū & Superiorū a Deo in ecclesia constitutorū iudicio submittere nolit, adeoque lumen illud, quod in se est, perspicuū & clarum esse arbitretur, vt nullius egere approbatione, & suæ potius opinioni, q̄ vel præcepto, vel ordinationi Superiorū, in omnibus acquiescendū, audacter & constanter affirmare nō erubescat, quantumcūq; Episcopi, vel ipsius etiā Pontif. Max. sententiæ fuerit aduersata.

Signū hoc ita penitus infallibile est, vt per illud solū prophetia ista probetur &

conuincatur esse non tam reuelatio sancta, quàm delusio quædam diabolica. Etenim cum non certò nobis constet, reuelationem vel prophetiam istam à Deo processisse, idcirco non prius suscipere & acceptare tenemur, quàm de ipsa certiores efficiamur. Certiores autem reddimur, dum à Pastoribus & Doctoribus à Deo in Ecclesia ad probanda dubia, explananda difficilia, declaranda obscura, ad separandum item à tenebris lumē, & à veritate mendacium discernendum constitutis, approbatur. Ex quo sequitur, secundum iustam rationem, incertum quid per illud quod certum est, & contra, certum per incertum & dubium probandum esse & confirmandum.

Tempore Alexandri Sexti Pont. Max. fuit Florentiæ Religiosus quidam F. Hieronymus Sauonarola nominatus: hic cum plurimum in sacris literis & doctrina Christiana versatus, & eximia, vt videbatur, sanctitate præditus, multum ibidem boni præstitisset, tandem vanitate & superbia elatus, Prophetam se asseueravit, & falsis atque exogitatis reuelationibus & prophetijs suis Remp. regere & gubernare præsumens, magnæ seditionis causa fuit: quam vt Pontifex sedaret, concionandi munus ei inhibuit, cuius admo-

admonitioni & præceptioni cum acquiescere nollet, & Deo potius quam hominibus obediendum esse diceret, excommunicatus Romam accersitur; cum verò illa quoque contemneret ac derideret, postremò captus, & capitali prolata sententia, igne concrematus est. nec immeritò: non enim inobediens solum erat, verum etiam publicè profitebatur nequaquam se teneri & obligari ad obtemperandum Capiti Ecclesiæ, Vicario Domini nostri Iesu Christi, quandoquidem Christus ipse, in visibili specie apparens, prædicationis munus sibi demandasset, quod impius iste mentiebatur. Quapropter Romani & Hispani Inquisitores conciones quasdam & nonnulla alia eius opuscula, doctrinâ perniciosâ repleta, condemnauerunt. Nam, sicut ipse iam iam moriturus liberrimè confessus est, per vanitatem, & nimiam atque inordinatam inanis gloriæ & honoris cupiditatem seductus & excæcatus, prophetias & reuelationes istas falsissimas effinxit.

Sed vt feliciter tandem aliquando ad finem pertingamus, breuiter caput hoc sententia, ipsisque verbis S. Bonauenturæ *De processu* concludam, qui de hac eadem materia 7. *Relig. tractans*. Plurimi, inquit, seducuntur pu- *cap. 19.*

R 5 tantes

tantes spiritum esse, quod proprius spiritus fingerit, vel spiritus erroris suggererit, & ideo vaticinijs iam vsque ad fastidium repleti sumus de Antichristi aduentu, de signis appropinquantis iudicij, de destructione Religionis, de persecutione Ecclesiæ, de regnorum euersione, & varijs mundi pressuris, & alijs pluribus, quibus etiam viri graues & deuoti plusquam oporteat creduli extiterunt. Quæ etiam si vera essent & authentica, tamen Religiosi plurima inuenirent, in quibus fructuosius occuparentur.

Hæc D. Bonauenturæ verba sunt, ex quibus, sicut & illis quæ Gerson posteritati scripta eõmẽdauit, manifestè cognoscimus, per illusiones, fraudes, & falsitates istas, non nostro solum, sed omni tempore frequentatas, præclarissimos & deuotissimos quosdam viros miserabiliter fuisse deceptos; nihil autem tutius, vtilius, ac fructuosius esse, quàm vt veris & solidis virtutibus sedulo incumbentes, reuelationes & similes abusus diligenter censemus.